

Sygn. akt VII U 831/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Błażejowska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2020 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 13 sierpnia 2019 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że odwołująca ma prawo do zasiłku chorobowego od 20 czerwca 2019r. do 10 lipca 2019r. i nie jest zobowiązana do zwrotu należnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego w kwocie 2754,36 zł (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt cztery złote 36/100) wraz z odsetkami;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz odwołującej kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Katarzyna Błażejowska

Sygn. akt VII U 831/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 sierpnia 2019 r., nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił M. F. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20 czerwca 2019 r. do 10 lipca 2019 r. i zobowiązał ubezpieczoną do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego w kwocie 2754,36 zł wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w dniu 3 lipca 2019 r. organ rentowy przeprowadził kontrolę prawidłowości wykorzystywania przez ubezpieczoną zwolnienia lekarskiego seria (...) pod adresem (...)-(...) B., ul. (...). Adres ten, jako adres zamieszkania ubezpieczona wskazała pracodawcy, natomiast adres wskazano lekarzowi wstawiającemu zwolnienie lekarskie, to 64-305, S. 3. Ponieważ pracownicy ZUS nie zastali ubezpieczoną pod adresem przy ul. (...) w B. wszczęto postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego organ uzyskał od M. F. informację, że od dnia 1 lipca 2019 r. nie mieszka już pod tym adresem, aktualnie przebywa pod adresem (...)-(...) T., ul. (...), natomiast od około 10 sierpnia 2019 r. będzie mieszkać pod adresem (...)-(...) B., ul. (...). Organ wskazał, że skoro ubezpieczona nie podała lekarzowi wystawiającemu zwolnienie lekarskie aktualnego adresu pobytu w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy, jak również nie poinformowała placówki ZUS o zmianie adresu pobytu w trakcie trwania zwolnienia lekarskiego, to

złożonych w dniu 15 lipca 2019 r. wyjaśnień nie uznaje za usprawiedliwienie nieobecności w miejscu zamieszkania podczas kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego.

Z powyższą decyzją nie zgodziła się ubezpieczona, która wniosła od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że w okresie od 20 czerwca 2019 r. do 10 lipca 2019 r. nie wykonywała pracy zarobkowej, a także nie wykorzystywała zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego celem. Powódka podała, że pod koniec czerwca 2019 r., gdy wygasł stosunek najmu mieszkania przy ul. (...) powódka przebywała w tym mieszkaniu. Na koniec stosunku najmu powódka przeniosła się do rodziców zamieszkujących w miejscowości T., albowiem nowo zakupione mieszkanie przy ul. (...) w B. nie było jeszcze wykończony, przez co nie było warunków do zamieszkania dla osoby chorej. Natomiast w T. miała zapewnione dogodne warunki mieszkaniowe oraz pomoc rodziców.

W odpowiedzi na powyższe organ rentowy, działając poprzez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany Zakład podtrzymał swoją argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

M. F. z powodu stanu zdrowia pozostawała niezdolna do pracy w okresie od 20 czerwca 2019 r. do 10 lipca 2019 r. na podstawie zwolnienia lekarskiego od pracy, które wystawiono drogą elektroniczną.

W dniu 3 lipca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przeprowadził wobec ubezpieczonej kontrolę prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego od pracy. Pracownicy Oddziału ZUS około godziny 8:45 udali się pod adres wskazany przez ubezpieczoną jako miejsce jej pobytu podczas niezdolności do pracy – ul. (...), (...)-(…) B., jednakże na miejscu nikogo nie zastano. Fakt ten stwierdzono w protokole z kontroli. W pisemnych wyjaśnieniach ubezpieczona poinformowała, że od dnia 1 lipca 2019 r. nie zamieszkuje przy ul. (...) w B., gdyż wraz z końcem czerwca upłynął okres, na który zawarta była umowa najmu mieszkania znajdującego się pod tym adresem i podała tymczasowy adres, pod którym miała przebywać – ul. (...), (...)-(…) T..

Ubezpieczona dokonała zakupu nowego mieszkania, jednakże ze względu na przedłużający się remont nie mogła w nim zamieszkać od lipca 2019 r., a było to możliwe dopiero około 10 sierpnia 2019 r. W związku z tym mąż ubezpieczonej odwiózł ją wraz z dziećmi do domu jej rodziców, gdzie miała czekać na możliwość wyczekiwania na zakończenie prac remontowych w nowo zakupionym mieszkaniu.

Dowód: zaświadczenie lekarskie seria (...), zaświadczenie płatnika składek z 19.06.2019 r., notatka/protokół z kontroli ZUS, pisemne wyjaśnienia ubezpieczonej z 12.07.2019 r. – akta rentowe, zeznania świadków: T. F. (protokół skrócony) – k. 33, E. K. (protokół skrócony) – k. 70, przesłuchanie ubezpieczonej (protokół skrócony) – k. 33v

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zawartą w aktach sprawy jak i aktach rentowych, których autentyczność oraz wiarygodność nie były między stronami kwestionowane. Ponadto Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania świadków: T. F. i E. K. oraz dowód z przesłuchania ubezpieczonej, którym nie odmówił wiarygodności.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd ocenił w oparciu o zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Należy zaznaczyć, iż jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie, sąd ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu, a odrębny charakter postępowania nie wyłącza zasady kontrydiktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia swych twierdzeń przez ubezpieczonego i pozwany organ (por. wyroki SN z dnia 8 stycznia 2008 r., I UK 193/07, Lex nr 447681; z dnia 8 lipca 2008 r., II UK 344/07,

Lex nr 497701; z dnia 11 lutego 2011 r., II UK 269/10, Lex nr 794791 i z dnia 9 sierpnia 2011 r., I UK 52/11, Lex nr 1084706). W niniejszej sprawie to na pozwanym spoczywał obowiązek wykazania okoliczności, z których wywodził korzystne dla siebie skutki prawne. Między stronami zasadniczo bezspornym był fakt, iż ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim z tytułu niezdolności do pracy, a pobyt ten miał miejsce pod innym adresem niż wskazany w zaświadczeniu lekarskim.

Spornym natomiast okazała się ocena prawna, czy w związku nieobecnością ubezpieczonej w miejscu wskazanym przez lekarza wystawiającego zaświadczenie, jako miejsce pobytu, podczas gdy ubezpieczony przebywając w innym miejscu, może zostać pozbawiony prawa do zasiłku chorobowego.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 645, dalej: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia (art. 17 ust. 1 ustawy). Nie budzi wątpliwości, że prawo do tego świadczenia podlega utracie w przypadku wystąpienia jednej z dwóch niezależnych przesłanek określonych w cytowanym przepisie, a więc wykonywania pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy lub wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Sąd nie kwestionuje faktu, iż prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Możliwość taką daje organom rentowym dyspozycja art. 59 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Niemniej ten sam przepis wskazuje, iż w celu kontroli lekarz orzecznik ZUS może przeprowadzić badanie lekarskie ubezpieczonego w miejscu jego pobytu (art. 59 ust 3 pkt 1 lit b). Organ rentowy wywiódł z faktu, iż ubezpieczona zamieszkuje pod innym adresem, niż wskazany w zaświadczeniu lekarskim, nieuprawniony wniosek, że korzysta ze zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem. W ocenie Sądu, organ rentowy w żaden sposób nie wykazał tej zależności. ZUS swoją argumentację opierał na braku stosownego zawiadomienia organu przez ubezpieczoną o zmianie miejsca zamieszkania, a jednocześnie nie wykazał, w jaki sposób ubezpieczona, w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, wykorzystwała zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem. Ubezpieczona konsekwentnie wskazywała, zarówno w postępowaniu przed organem rentowym, jak i przed sądem, iż w okresie orzeczonej niezdolności nie wykonywała żadnej czynności związanej z pracą zarobkową. Okoliczności te znalazły także potwierdzenie w zeznaniach świadków.

Nie ulegało wątpliwości to, że adres wskazany w zaświadczeniu lekarskim znajdującym się w aktach rentowych jest niezgodny z faktycznym adresem odwołującej. Zaświadczenie lekarskie, które podlegało kontroli, zostało wystawione z podaniem adresu, pod którym ubezpieczona zamieszkiwała wcześniej i okoliczność ta nie była przez strony kwestionowana. Sąd w tym zakresie podziela stanowisko wyrażone przez judykaturę wskazujące, iż niewskazanie na zaświadczeniu lekarskim prawidłowego adresu przez odwołującego nie może być interpretowane, jako wykorzystanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem, bowiem nie stanowi to zachowania, które w jakikolwiek sposób mogłoby mieć związek ze zdrowotnymi przesłankami udzielenia takiego zwolnienia, ani tym bardziej rodzić podejrzenia, co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego (wyrok SR dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 18 września 2013 r., VI U 88/13, Lex nr 1914943).

W konsekwencji, mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż ubezpieczona ma prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 20 czerwca 2019 r. do 10 lipca 2019 r. i nie jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego w kwocie 2754,36 zł wraz z odsetkami, o czym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekła na podstawie art. 98 kpc w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

SSR Katarzyna Błażejowska